

ה"ט 7305/07/15 - א נ נגד כ נ

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 7305-07-15 נ נ' נ

בפני	כבוד השופט אפרים צ'זיק
מבקש	א נ
נגד	
משיב	כ נ

החלטה

1. החלטה זאת הינה החלטה משלימה להחלטתי מיום 5.7.2015, ובשים לב לדיון אשר נתקיים בפני ביום 8.7.2015. מתן ההחלטה הושהה לאור קיומו של הליך בנוגע לאותם מקרקעין בבית משפט השלום בעכו (תיק 13268-07-15).
2. תחילתו של ההליך שבפני, בבקשה אשר הוגשה ביום 5.7.2015, במסגרתה טען המבקש כי הוא נזקק לסעד אשר יורה למשיב ובני ביתו שלא להיכנס למקרקעין שבבעלותו ובחזקתו של המבקש, וכן להימנע מאיומים, הטרדה וכיו"ב.
3. במסגרת הדיון אשר נתקיים בפני, נתברר כי המחלוקת שבין הצדדים הינה עמוקה ואינה נוגעת אך להטרדה, אלא לסכסוך פעיל בקשר עם הפקעות, פירוק שיתוף והסדרת דרכי גישה בחלקה נשוא המחלוקת.
4. בתמצית, ייאמר כי המבקש והמשיב הינו בעלים ומחזיקים של מקרקעין המצויים בסמיכות זה לזה, המבקש בגוש 18451 חלקה 8 (חלק מהחלקה, יחד עם בעלים נוספים), והמשיב בחלקה הסמוכה, כאשר החל מחודש מאי 2015, פרץ המשיב פתח בגדר המקיפה את בית מגוריו, לכיוון מזרח, ובמסגרת הכשרת אותו פתח פעל ליישור פני הקרקע, באופן אשר יצר מעין "מדרגה" בשביל המתפתל כלפי מעלה משמאל (וממערב) לתחום ביתו של המבקש, באופן אשר לטענת המבקש מנע ממנו הגישה לבית מכיוון זה.
5. בעקבות אותה מחלוקת, התלהטו הרוחות, באופן אשר הביא לנקיטת הליכים משפטיים בין הצדדים, כאשר בין היתר, טוען המבקש דכאן לזכות מעבר בשביל שבין החלקות, בעוד המשיב טוען כי אין מדובר במקרקעין אשר מצויים בחזקה ייחודית, כמו גם שמדובר בשביל המיועד להפקעה (אם כי טרם ניתן תוקף לתכנית מפקיעה שכזאת).

6. במסגרת אותה מחלוקת, אירעו הנסיבות הרלוונטיות לצו מניעת הטרדה מאיימת, במסגרתה נחסמה דרך הגישה, בין בדרך של יצירת אותה "מדרגה" נטענת, ובין בדרך של הצבת כלי רכב על שביל הגישה אשר שימש את שני הצדדים.
7. במסגרת הדיון אשר נתקיים בפני, יצאו הצדדים מגדרי ההליך, ומיקדו חיציהם בנושאים אשר יכול ויש להם רלוונטיות להחלטה, אולם אין לבית המשפט הדן בהליך של מניעת הטרדה מאיימת כל סמכות להורות בקשר אליהם - והכוונה הינה לשימוש - או מניעת השימוש - או הפרעת השימוש - בשביל הגישה, ורצונו של המבקש להכשיר ולהסדיר את זכות המעבר (ו"יישור" המדרגה) חרף התנגדות שכנו.
8. לאור נתונים אשר נמסרו מאת הצדדים, מצאתי להמתין עם מתן ההחלטה עד מתן החלטה בשאלת צו המניעה אשר נתבקש אצל בית המשפט השלום בעכו; הואיל ועל פי פרוטוקול הדיון הודיע ב"כ התובע באותו הליך כי בכוונתו לתקן את כתב התביעה, המתנתי שהות קצרה נוספת, בת ימים בודדים, עד שניתן יהיה לראות את התובענה המתוקנת - ובמסגרת זאת לשרת שתי מטרות - האחת, לא לפסוק בנושאים בהיעדר סמכות, על אחת כמה וכמה כאשר ההליך הנוגע לסעד הישיר מנוהל בתיק אחר בבית משפט אחר, והשנייה, להימנע ממתן החלטה הסותרת צו זמני של בית משפט אחר הנוגע לאותם המקרקעין, או סותרת הסמכות שבין צדדים רלוונטיים בקשר עם אותו סכסוך.
9. במסגרת ההליך בבית משפט השלום בעכו, הגיעו הצדדים באותו הליך (המבקש הינו המשיב מס' 5 בת.א. 13268-07-15) להסכמה דיונית ביום 13.7.2015, בפני כב' הש' בולוס, לפיה "מוסכם עלינו כי בשלב זה יינתן צו מניעה האוסר על כל הצדדים המעורבים מלבצע פעולות בניה בחלקה נשוא הבקשה. למען הסר ספק, צו לא אוסר על מי מהמשיבים מלעבד את החלקה, הצו אוסר אך ורק פעולות בניה בכלל. היה ומי מהצדדים יקבל היתר כדין לבניה, הדרך סלולה בפניו להגיש בקשה מתאימה לבית המשפט עקב שינוי נסיבות מהותי בתיק זה".
10. ההסכמה כאמור קיבלה תוקף של החלטה.
11. מדובר בהסכמה שיש בה כדי להשפיע על החלטתי דכאן, שכן מקום שהמבקש הלין על כך כי התפתח עימות עקב המחלוקת בקשר עם עבודות בינוי ועבודות עפר אשר בוצעו בשביל הגישה שהינו חלק מאותה חלקה נשוא הליך פירוק השיתוף - הרי שכעת, לא ניתן עוד לבצע עבודות שכאלה לאור ההסכמה הדיונית המונעת ביצוען.
12. לאור האמור, אין ההחלטה עוסקת בשאלת היתר לבנייה, סלילה, יישור, הקמת או הריסת גדרות אשר נבנו וכיו"ב. הליך זה אינו עוסק בנושאים אלה, אלא במניעת הטרדה מאיימת בלבד, כאשר מטרת החוק הינה לאפשר לצדדים לנהל חייהם בשקט ושלווה, ללא הטרדות, איומים ופחדים. אין החוק מיועד ואין הסעד הראוי מכוחו אמור ליישב סכסוכים בין בעלים של מקרקעין גובלים.

13. התרשמתי כי היה אירוע משמעותי אשר לא הגיע לפסים אלימים של ממש, אולם הדברים היו בהחלט קרובי עד כדי הקמת חשש, ובהתאם מצאתי לנכון ליתן צו מניעת הטרדה הדדי. זאת הינה מטרת החוק, וזאת הייתה (כך אני מקווה) מטרת הפניה להליך זה.

14. ניתן בזאת צו הדדי, לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת תשס"ב 2001, המורה לשני הצדדים, להימנע מליצור קשר האחד עם השני, לבוא בדברים אחד עם השני (אלא בנוכחות עורכי דינם), להטריד, לאיים לבלוש או להתחקות בצורה מאיימת, בכל דרך ובכל צורה, או להיכנס האחד למקרקעין של משנהו - ככל שמדובר במקרקעין בהם למי מן הצדדים חזקה ייחודית במקרקעין. עוד נאסר על הצדדים למנוע באופן אקטיבי גישה או מעבר בכל מקרקעין שאין בהם חזקה ייחודית למי מן הצדדים.

15. תוקפו של הצו - עד ליום 1.1.2016.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ה, 03 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.